

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת וישלח
שנת תשפ"ו

גליח
קל"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

שמע בין אחיכם

ווי זיי הערן נישט, ווייל זיי ווילן אויספראוון דעם מלמד צו זען וואס דער מלמד גייט טון ווען מען פאלגט אים נישט, אויב ער גייט זיך אויפֿרעגן אָדער נישט, אָבער אויב דער מלמד בלייבט שטארק, ער האט סבֿלנות און ער זאגט עס נאכאמאל איבער, גייען די קינדער צום סוף זיכער פאלגן.

מען דארף זאגן פאר די קינדער נאכאמאל און נאכאמאל, מיט סבֿלנות: **"ווען א רבי רעדט קען מען נישט רעדן"**, **"ווען א רבי רעדט קען מען זיך נישט אויפֿשטעלן"**, **"מען טאר נישט טשעפֿען א צווייטן"**, **"מען דארף אריינקוקן אין דעם סיידור בשעת מען דאווענט"**, און **"מען דארף דאווענען צום אייבערשטן מיט א לעבעדיגקייט"**.

געלויבט דער אייבערשטער אז אונזערע מלמדים ווייסן פון דעם אז מען דארף נישט שרייען און שלאגן, מען דארף פשוט איבערזאגן יעדע זאך עטליכע מאל ביז די קינדער פאלגן.

א מלמד וואס איז געשטעלט אהיימצופירן די קינדער נאך חדר, האט מיר דערציילט, איין טאג האט ער געזאגט פאר די קינדער: **"מען קען נישט אנהייבן צו פארן ביז יעדער וועט זיין צוגעבינדן מיטן גארטל"**, און איין אינגל האט זיך נישט געוואלט צובינדן, האט אים דער מלמד געזאגט: **"בינד שוין צו דיין גארטל"**, און ער האט ווייטער נישט געפאלגט, האט ער עס איבערגעזאגט נאכאמאל און נאכאמאל, ביז 'אכצן מאל', ביי די אכצנטע מאל האט ער זיך צוגעבינדן.

א צווייטער מלמד האט מיר דערציילט, ער האט עפעס געהייסן פאר א קינד צו טון, און דער קינד האט נישט געפאלגט, האט ער עס איבערגעזאגט גומאות מאל, נאכאמאל און נאכאמאל און נאכאמאל און

א מלמד דארף וויסן ביי זיך אין מח מיט א זיכערקייט אז די קינדער גייען אים פאלגן, און אז ער האט יראת שמים און ער קען אריינלייגן אין די קינדער יראת שמים.

מען דארף נישט ניצן קיין פאסיק

מיר זענען אייניקלעך פונעם הייליגן מראה יחזקאל פון קארלסבורג, הרב הקדוש רבי יחזקאל פאנעט זכותו יגו עלינו; מיין זיידע רבי יחזקאל רוטה זכרונו לברכה האט געהייסן נאך אים. אלס בחור האט מיר מיין זיידע גענומען קיין קארלסבורג (אין זיבנערקא, רומעניע), מיר זענען געגאנגען צום בית המדרש, און מיר האבן געזען דעם זייטיגן צימער וואס איז געווען דער בית דין שטיבל פונעם הייליגן מראה יחזקאל, אויפן שוועל שטייט אויפגעקריצט די ווערטער: **"בצדק תשפט את עמיתך"**. און עס האט געהאנגען אויפן וואנט א גרויסער פאסיק.

איז דא א בריוו וואס דער הייליגער מראה יחזקאל שרייבט (שאלות ותשובות מראה יחזקאל, סימן עט, בתשובה להרב הקדוש בעל בני יששכר זכותו יגו עלינו): **"והגם שיש בידי - תהלה לא-ל יתברך - תוקף ועז ממקום גבוה, עם כל זה אני משתמש בו רק לעתים רחוקים וצריך גדול"** וכו', אפילו איך בין געווארן אויפגענומען דורך די רעגירונג אלס הויפט רב פון גאנץ זיבנערקא, און זיי האבן מיר געגעבן דער כח צו קענען שלאגן און צו איינשפארן אין תפיסה ווער עס פאלגט נישט דעם פסק דין, פון דעסט וועגן ניץ איך עס נאר זייער זייער זעלטן, ווייל אידישע קינדער זענען זייער וואויל, מען דארף זיי נאר זאגן וואס צו טון און זיי פאלגן.

איבערזאגן פאר קינדער נאכאמאל און נאכאמאל

עס קען אמאל זיין אז קינדער מאכן זיך

מיטן אייבערשטן הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת כי תצא שנת תשפ"ד לפרט קטן.

די מלמדים שטעלן אהער גרויסע זכותים פארן יום הדין

געלויבט דער אייבערשטן אז דער אייבערשטער האט אונז געגעבן די זכיה צו זיין מלמדי תינוקות.

מיר קומען שוין נענטער צו די הייליגע טעג, מיר גייען בעטן דעם אייבערשטן (ביי סליחה): **"עשה למען תינוקות של בית רבן"**, הייליגער באשעפער פארשרייב אונז א גוט יאר - בזכות די טייערע קינדערלעך וואס זיצן ביי זייער רבי, זעט מען פון דעם אז די מלמדים וואס זיצן מיט די קינדער טאג נאך טאג מיט מסירות נפש, זיי לערנען, דאווענען און זאגן תהלים מיט די קינדער - שטעלן אהער גרויסע זכותים פארן יום הדין.

די הצלחה פון א מלמד איז תלוי אין די אייגענע מח

איך וויל מחזק זיין די טייערע מלמדים, מען זאל גלייבן אז וואס מען זאגט פאר קינדער מיט ריכטיגע רייד, מיט סבֿלנות און מיט ליבשאפט - גייען זיי פאלגן. מען דארף נישט ניצן קיין הענט, מען דארף נישט ניצן דעם קול און מען דארף נישט ניצן א שטעקן; די דיבורים אליינס פועלן ביי די קינדער.

די הצלחה פון א מלמד איז נישט תלוי אין זיין שטעקן, אין זיין קול, אָדער אין זיין טאלאנט אז ער קען דערציילן פאר די קינדער דראמאטישע מעשיות. די הצלחה פון א מלמד איז תלוי אין זיין אייגענע מח;

נאכאמאל, ביז דער קינד האט געפאלגט.

אז מען גלייבט אין זיך אליינס אז די קינדער גייען מיר פאלגן, און מען זאגט פאר די קינדער מיט סבלנות און מיט ליבשאפט: "דאס קען מען נישט טון", "טו אזוי", "מאך אזוי" - גייען זיי ביים סוף פאלגן.

מיר קענען דאך מאכן א קל וחמר פון אונז; וויפיל שיעורים האבן מיר געדארפט הערן פון מוהרא"ש אז מיר זאלן לערנען יעדן טאג חומש און זאגן משניות וכו', און וויפיל שיעורים דארפן מיר נאך היינט הערן נאכאמאל און נאכאמאל אז מיר זאלן יעדן טאג גיין אין מקוה און דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט מנין? און נאכאלץ קען מען נישט האבן קיין טענות אויף א אינגערמאן אויב ער פארפאסט אמאל צו גיין אין מקוה, ווייל א מענטש וויל דאך נישט זיין שלעכט, נאר ער דארף נאכאמאל הערן חזוק אויף דעם. אינגעלייט זאגן מיר יעדע וואך: "מיר ווארטן אזוי שטארק ארויס אויף דעם שיעור ליל ישיבי, מיר ווילן דער ראש ישיבה זאל אונז נאכאמאל דערמאנען אז דאווענען שחרית, מנחה און מעריב איז א יסוד אין אידישקייט", אויב אזוי 'נאָלָה' הצאן מה חטאוי, פארנוואס ווערט מען אזוי אויסער זיך ווען מען דארף איבערזאגן פאר די קליינע קינדערלעך, די קליינע שפעלעך, נאכאמאל און נאכאמאל?!

פאר עטץ גייסט אריין אין פתח, זאלט עטץ בעטן דעם אייבערשטן די תפלה וואס דער שליח ציבור בעט אין די הייליגע טעג (תפלת מוסף): "הייליגער באשעפער העלף שלא יכשלו בלשונם ולא ינקשו בשונם ולא יבזשו במשענם ולא יכלמו בם שאונם, העלף מיר איך זאל נישט נכשל ווערן בדבר הלכה, און די קינדער זאלן מיר נישט ארויסנעמען פון די גלייזן, איך זאל האבן די ריכטיגע סבלנות זיי צו איבערזאגן א זאך נאכאמאל און נאכאמאל".

שמע בין אחיכם, הער אויס וואס דאס קינד האט צו זאגן

נאך א וויכטיגע זאך וויל איך ענק בעטן טייערע מלמדים, פאר מען וויל נעמען א שריט צו שטראפן אדער פארשעמען א קינד, דארף מען פארדעם זיך אראפלאזן צום קינד, און אים אויספרעגן פארנוואס ער האט דאס געטון.

עס איז דא א מצות עשה אין די תורה פון (דברים א, טו): "שמע בין אחיכם", עס ליגט א חוב פארן בית דין צו הערן די טענות ביי א דין

תורה, נאר ווען זיי ווערן געזאגט צווישן ביידע בעלי דינים, אבער מען טאר נישט הערן די רייד פון איין בעל דין ווען דער אנדערער בעל דין איז נישט דא, ווייל דעמאלט קען זיין אז מען גייט ווערן איבערגענומען פון איין בעל דין בשעת דער אנדערער איז אפער גערעכט; איז דאך זיכער אז א מלמד טאר נישט ווערן איבערגענומען פון א געשעעניש און שטראפן מיט אן איילעניש איידער מען הערט אויס דעם קינד'ס טענה. עס קען זיך ארויסשטעלן נאכן אויספרעגן א קינד, אז די מעשה איז געווען אינגאנצן אנדערש, דער קינד האט בכלל נישט געוואלט טון דעם עולה.

אפער איז ער אליינס גאר דער שולדיגער

אז מען האט א קינד אין חדר [און די זעלבע זאך איז מיט א קינד אינדערהיים] וואס הערט נישט אויף צו שלאגן אנדערע קינדער, יעדער כאפט פון אים מכות, אדער מען האט אים שוין געכאפט עטליכע מאל אז ער האט גע'גנב'עט, און איינער קומט אויסזאגן אז ער האט געשלאגן אדער גע'גנב'עט, טאר מען נישט פארגעסן פון די מצוה פון 'שמע בין אחיכם'; מען קען נישט גלייך אוננעמען מיט א זיכערקייט אז דער קינד האט יעצט נאכאמאל געשלאגן אדער גע'גנב'עט, ווייל ער איז דאך אייביג א שלעגער און א גנב... מען דארף אויסהערן די מעשה און גוט קוקן אויב דער קינד איז טאקע שולדיג.

עס קען אמאל זיין, אז דער קינד וואס קומט אויסזאגן: "יענער האט מיר געשלאגן", אז ער אליינס איז גאר דער שולדיגער! ווייל ער ווייסט ווי אזוי מען קען יענעם שטילערהייט אויפפרעגן מיט קלייניקייטן וואס מאכט יענעם נערוועז, אזוי דרייט ער אן קליינע שרופן איינע נאך די אנדערע, ביז יענער פאלט אריין אין א פעס און ער נעמט זיך טאקע שלאגן, אבער שולדיג איז דער קינד וואס האט אים אנגעצינדן, ער וואלט דאך געדארפט זיין מער פארזיכטיג נישט צו טון קיין זאכן וואס קען יענעם אויפפרעגן.

מוז דען זיין אז דער קינד איז אן אונטערנוועלטניק?

איינע פון די מגידי שיעור פון ישיבה דערציילט מיר, ער האט געשמועסט מיט די בחורים, אינמיטן איז ארויפגעקומען צו רעדן פון זכרונות וואס מען האט פון אלס קינד, רופט זיך א בחור אן: "איין מלמד קען איך נישט מוחל זיין, ווייל ווען דער מלמד האט אונז אויסגעלערנט צו דאווענען

שמונה עשרה, האט ער אונז אויסגעלערנט די הלכות וואו מען דארף זיך בוקן, און איך האב נישט אויפגעכאפט אז מען בוקט זיך נאר ביים סוף פון די ערשטע ברכה, מין מוח האט אויפגעכאפט אז מען בוקט זיך ביי יעדע סוף ברכה, מיט פרייד האב איך גענומען דעם סידור און אנגעפאנגען שמונה עשרה, און איך האב זיך געבוקט ביים סוף פון יעדע ברכה, די קינדער ארום מיר האבן אנגעפאנגען צו לאכן, און איך האב נישט געכאפט אז מען לאכט פון מיר, ווייל איך האב נישט ארויסגעקוקט פון סידור אינמיטן שמונה עשרה, און דער מלמד האט געזען ווי די גאנצע פתח קוקט אויף מיר און מען לאכט, איז ער צוגעקומען צו מיר און ער האט מיר געגעבן מכות רצח, איך האב אפילו נישט געוואוסט פארנוואס ער שלאגט מיר, ערשט א טאג שפעטער בין איך געוואויר געווארן אז איך האב נישט גוט אויפגעפאסט וואו מען דארף זיך בוקן".

איך בין דו לפי זכות דעם מלמד, אז ער האט געמיינט אז דער אינגל וויל דא מאכן א געלעכטער פונעם דאווענען, די גאנצע פתח זאל לאכן פון אים אינמיטן שמונה עשרה, און עס איז אים נישט בייגעפאלן אז דער קינד האט פשוט נישט אויפגעכאפט אז מען דארף זיך בוקן נאר ביי די ערשטע ברכה, נישט ביי יעדע ברכה, אבער פארדעם געבט מען מכות רצח? עס איז דאך דא די מצות עשה פון "שמע בין אחיכם"! הער אויס דעם קינד, פרגע דעם קינד פארנוואס ער האט דאס געטון, לאז דיך אראפ צום קינד'ס מוח, אפער ווייסט ער בכלל נישט אז ער טוט נישט גוט און מען לאכט פון אים. מוז דען זיין אז דער קינד וויל דא אפסטון? מוז דען זיין אז דער קינד איז שלעכט? מוז דען זיין אז דער קינד איז אן אונטערנוועלטניק?!

אפילו אויב מיר זאלן זאגן אז דער קינד האט יא געוואלט מאכן לעפעדיג אינמיטן דאווענען, ווער זאגט אז ער האט געמיינט דערמיט שלעכטס, אפער האט ער געוואלט פרייליך מאכן די פתח ווייל ער האט געהערט פון זיין טאטע אדער פון זיינע פריערדיגע מלמדים אז דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד) עס איז א מצוה זיך פרייליך צו מאכן אפילו דורך נארישע ווערטלעך, און דער קינד כאפט נאכנישט אז יעצט איז נישט די ריכטיג צייט וואס איז געאייגנט פאר דעם, ביים דאווענען דארף מען זיין ערנסט.

אפאר נקודות וואס ברענגט הצלחה

טייערע מלמדים, איך וויל ענק בעטן

מען קען נישט נעמען דער פראגראם אויף צו אנפילן די צייט ווען מען האט נישט וואס צו טון אין פתח, ווייל דעמאלט וועלן די קינדער שפירן אז מען טוט עס נאר כדי צו שטופן די צייט, און די גאנצע זאך וועט ווערן ווי א געלעכטער.

אזוי אויך אויב מען זעט אז דער פראגראם פון 'מעשיות פון תפלה' הייבט אן צו ווערן ביליג און אויסגעניצט, די קינדער הייבן אן צו דערציילן נארישע זאכן, צום ביישפיל: "איה האב געבעטן דעם אייבערשטן עס זאל זיין שבת", "איה האב געבעטן דעם אייבערשטן אז דער רבי זאל האבן א מעשה פון תפלה", דאך מען גלייב אפשטעלן די גאנצע פראגראם, אדער זאל נאר דער מלמד דערציילן אייגענע מעשיות, ווייל מען דאך אכטונג געבן נישט צו פארשעמען דער זאך פון תפלה, עס טאר נישט ווערן אין פתח ווי א חזק און א ליצנות.

אויב דער מלמד איז גוט פארגעקוקט - זיצן די קינדער איין

טייערע מלמדים, איה וויל האבן מלמדים יראי השם; מלמדים וואס טוען זייער ארבעט אזוי ווי עס דאך צו זיין.

א מלמד האט מיר געשריבן: "ווען איה האב נישט וואס צו טון, נעם איה ארויס מיין פייפערל און איה שפיל מיט דעם פאר די קינדער", דאס איז נישט אויסגעהאלטן, אויך דעם זאגט דער פסוק (תמיהו מח, י): "ארור עשה מלאכת ה' רמיה!" ווייל מילא איינער וואס שפילט אמאל מיט א פייפערל ווייל ער וויל ווייזן פאר די קינדער ווי אזוי מען זינגט צום אייבערשטן, איז איין זאך; ווען איה בין געווען א מלמד פלעג איה אויך אמאל שפילן מיט א פייפערל און זינגען מיט די קינדער: "רבנו של עולם איה וויל זיין אן ערליכער איד". אבער אויב מען ניצט דאס ווייל מען האט נישט וואס צו טון מיט די קינדער, טוט מען נישט די ארבעט ריכטיג.

א מלמד וואס דאך א גאנצן טאג שרייען אויף די קינדער: "זעץ זיך אראפ! אז דו פאלגסט נישט כאפסטו א פאטש!" מיינט אז דער מלמד איז דער פראבלעם, ווייל אויב דער מלמד איז גוט פארגעקוקט און אנגעגרייט וואס צו טון מיט די קינדער א גאנצן טאג, זיצן די קינדער איין און זיי האבן אים ליב אויסצוהערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן העלחה און סייגטא דשמא, אמן.

וואס צו רעדן. אויב מען וועט זיך דערמאנען נאך ראש השנה ווען מען קומט אהיים פון אומאן, צו רעדן פון די ימים טובים, וועט מען נישט האבן קיין צייט צו רעדן פון אלעס.

מוסר און יראת שמים נישט צו דורכשטופן דעם טאג

מען קען זיך נישט אריינזעצן אין פתח ווען מען איז נישט אינגאנצן אנגעגרייט, מיטן פלאן אז מען וועט שוין דורכשטופן דעם טאג מיט מעשיות פון צדיקים, מיט מוסר און יראת שמים, ווייל די קינדער וועלן גלייך שפירן 'דא זיצט א מלמד וואס האט נישט וואס צו פארקויפן'. מעשיות פון צדיקים, מוסר און יראת שמים זענען זייער גוט אויב דער מלמד האט וואס צו פארקויפן און ער לייגט אנועק אביסל צייט צו רעדן פון דעם, אבער אויב מען טוט עס נאר ווייל מען האט נישט וואס צו טון - האט עס נישט קיין חשיבות ביי די קינדער.

האלטן חשוב דער זאך פון מעשיות פון תפלה

מיר האבן איינגעפירט אין אונזער מוסד אז אלע מחנכים זאלן באשטימען א צייט וואס מען זאל דערציילן 'מעשיות פון תפלה'; דער מלמד און די קינדער דערציילן מעשיות וואס האט פאסירט מיט זיי, וואס זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן און פאקומען זייער געבעט.

ווען מען דערציילט א מעשה, זאל מען עס דערציילן אויף א וועג אז די קינדער זאלן שפירן דאס צער פונעם פראבלעם און דאס פרייליכקייט נאכן ווערן געהאלפן. צום ביישפיל, דער מלמד דערציילט: "היינט בין איה אויפגעשטאנען צופרי און איה האב נישט געטראפן מיינע שליסלעך, איה האב עס געזוכט און געזוכט און נישט געטראפן, און עס האט מיר זייער וויי געטון, אינמיטן האב איה זיך דערמאנט אז איה קען דאך בעטן דעם אייבערשטן, האב איה געבעטן דעם אייבערשטן און איה האב געזאגט: 'רבנו של עולם, העלה מיר איה זאל טרעפן מיינע שליסלעך', ווי נאר איה האב ארויסגעזאגט די ווערטער, זע איה די שליסלעך פארשטעקט אין א ווינקל!"

דער פראגראם פון 'מעשיות פון תפלה' איז נישט א זאך וואס מען טוט ווען מען האט נישט וואס צו טון מיט די קינדער; דאס איז א לימוד אזוי ווי אלע לימודים, מען באשטימט פאראויס אז די פינף מינוט גייט מען דערציילן צוויי דריי מעשיות פון תפלה.

עטליכע וויכטיגע נקודות וואס אין דעם איז אנגעהאנגען די העלחה פון א מלמד, און איה בעט ענק מען זאל גוט געדענקען די פאר נקודות.

די ערשטע זאך: א מלמד דאך זיך גוט אויסשלאפן ביינאכט צו זיין גוט אויסגערוט פאר די קינדער, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמה, סעיף יז ברמ"א).

די צווייטע זאך: א מלמד דאך עסן צו די זעט, א מלמד טאר נישט זיין הונגעריג, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (שם).

די דריטע זאך: א מלמד דאך זען צו זיין אין א גוטע גיסטע. ווי אזוי קען מען ווערן אין א גוטע גיסטע? דורכדעם וואס מען גייט צופרי א שפאציר מיטן אייבערשטן, מען איז זיך מתבודד און מען בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, עס האט זיך אריינגעכאפט אין מיר א נישט גוטע רוח, איה בעט דיר נעם עס ארויס פון מיר, העלה מיר איה וויל זיין פרייליך"; דאס איז דער וועג ווי אזוי א מענטש קען ווערן אין א גוטע גיסטע; נישטא קיין אנדערע עצה פאר דעם.

די פערטע זאך: א מלמד דאך קומען אין חדר גוט פארגעקוקט, און מיט א קלארע פלאן וואס מען גייט טון מיט די קינדער דעם טאג.

אנהייבן ארויסצוגעבן די גוטע סחורה פון די ימים טובים

עס איז א גרויסע אחריות צו זיין א מלמד; אויב מען קומט נישט אין חדר אנגעגרייט, זאגט דער פסוק (תמיהו מח, י): "ארור עשה מלאכת ה' רמיה".

אנהויב וואך דאך מען שוין זיין פארגעקוקט דעם גאנצן שיעור וואס מען גייט לערנען די גאנצע וואך. און יעדן טאג באזונדער דאך מען קומען גרייט מיט איבער גענוג חומר, מער וויפיל מען קען אנזאגן אין איין טאג, כדי דער טאג זאל זיין גוט אנגעפילט.

עס קומען יעצט די הייליגע טעג, מיר האבן נאך צוויי וואכן חדר ביז ראש השנה, און נאך געציילטע טעג צווישן ראש השנה און סוכות, קען מען שוין אנהייבן ארויסצוגעבן די גוטע סחורה פון די שיינע ענינים פון גאנץ חודש תשרי; פון ראש השנה, תקיעת שופר, תשליך, עשרת ימי תשובה, זכרנו לחיים, המלה, פירות, יום הקדוש, סוכות, הושענות און שמחת תורה. עס איז דאך דא אזויפיל פון

וואס איז די ריכטיגע צוגאנג צו א געבורטסטאג פון א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס איז די ריכטיגע צוגאנג צו א געבורטסטאג פון א קינד? ביי מיינע עלטערן האט מען בכלל נישט געוואוסט פון אזא זאך, מען האט גארנישט געמאכט קיין שום עסק פון א געבורטסטאג. ווידער ביי מיין ווייב'ס משפחה איז פונקט פארקערט, מען האט געמאכט גאר גרויסע און ערנסטע זאכן ביי א געבורטסטאג.

מיר פרגען זיך אליין יעדעס מאל פון פריש, ספעציעל ווען די קינדער הויבן שוין אן מער אונטערצואוואקסן, וואס איז טאקע די ריכטיגע וועג ביי דעם, דארף מען מאכן א מצב פון א געבורטסטאג אדער נישט?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

טייערער ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ביי אונז מאכט מען נישט קיין עסק פון די געבורטסטאג, נאר ווען מען איז עלטער, מען איז פארשטענדליך - ניצט מען אויס דעם טאג פאר א טאג פון תשובה, מען בארעכנט זיך וואו בין איך אויף דער וועלט? וואס טו איך און וואס קען איך מאכן נאך בעסער? דאס איז ביי אונז א יום הולדת.

ביי די קינדער'ס געבורטסטאג פירט מען זיך אז די עלטערן וואונטשן אן דעם קינד ער זאל זיין פרייליך און ערליך, און מען העלפט דעם קינד טראכטן עפעס א גוטע קבלה זיך צו אונטערנעמען.

עס איז וויכטיג צו וויסן אז דער ענטפער איז נאר אז ביידע, סיי דער מאן און סיי די ווייב - ווילן הערן וואס דא שטייט, אפער אז די ווייב וויל זא מאכן א סעודה און זי ווארט אויף א מתנה, דאס איז ביי איר ממש א שטיק לעבן וכו' - דעמאלט קען מען מאכן אין שטוב פרינוואט א סעודה און געבן א מתנה.

העקר זאל זיין שלום מיט ליבשאפט.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך תשפ"ד)

ווי אזוי נעמט מען ארויס די פחד פון אן עלעוועיטאר פון א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין איינמאל געבליבן שטעקן אין אן עלעוועיטאר מיט מיין פינגער יעריגע טאכטער, און זייט דעמאלט איז זי געבליבן מיט א פחד פון אן עלעוועיטאר און זי וויל נישט אריינגיין אין אן עלעוועיטאר, ווי אזוי קען מען ארויסנעמען פון איר די פחד?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די גרינגסטע וועג ארויסצונעמען אזעלכע פחדים איז דורך רעדן אסאך פון אמונה, פשוט'ע ווערטער; רעד מיט זיינע קינדער: "דער אייבערשטער איז דא, ער איז אלעס, ער מאכט אלעס, ער

טוט אלעס, עס קען נישט פאסירן קיין שלעכטס פארן מענטש נאר אויב מען זאגט אזוי אין הימל, מען קען נישט כאפן א קלאפ אין פינגער נאר אז מען האט אזוי אויסגערופן אין הימל", אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (חולין ד): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה"; דאס נעמט אוועק אלע פחדים, מען לעבט רואיג און זיכער.

קלוגע עלטערן ווארטן נישט אויף א בראך און נאכן בראך הויבט מען אן רעדן פון אמונה, נאר ווען מען קען נאר - רעדט מען מיט די קינדער פון אמונה. ווען עס איז דא א שמועס דרייט מען אריין מיט חכמה - אמונה; אז דער אייבערשטער איז אלעס, נאר ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס, ער איז איבעראל; אזוי, אויב עפעס פאסירט - איז מען שוין אנגעגרייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370